UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 24. marca 2011 *

Vo veci C-344/09,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden (Švédsko) z 2. júna 2009 a doručený Súdnemu dvoru 21. augusta 2009, v rámci preskúmania sťažnosti, ktorú podal

Dan Bengtsson,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: E. Levits, vykonávajúci funkciu predsedu piatej komory, sudcovia M. Safjan (spravodajca) a M. Berger,

generálny advokát: J. Mazák,
tajomník: A. Calot Escobar,

* Jazyk konania: švédčina.

po vypočutí generálneho advokáta,

vydal toto

Uznesenie

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu odporúčania Rady 1999/519/ES z 12. júla 1999 o obmedzení vystavenia širokej verejnosti elektromagnetickým poliam (od 0 Hz do 300 GHz) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 199, s. 59) vzhľadom na článok 174 ods. 2 ES.

2 Tento návrh podala Mora kommun, Miljö-och hälsoskyddsnämnden (Komisia pre ochranu životného prostredia a zdravia obce Mora) po tom, ako sa na ňu obrátil D. Bengtsson, aby bola znížená úroveň neionizujúceho žiarenia vyžarovaného základňovými stanicami prevádzkovateľov mobilnej telefónie inštalovanými blízko jeho bydliska.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

3 Z vnútroštátneho rozhodnutia a z pripomienok predložených Súdnemu dvoru vyplýva, že D. Bengtsson, ktorý býva v obci Mora, predložil v roku 2006 sťažnosť na Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden, v ktorej tvrdil, že trpí vážnymi zdravotnými problémami spôsobenými vystavením neionizujúcemu žiareniu vyžarovanému

základňovými stanicami bezdrôtových telekomunikácií a prenosu dát inštalovanými blízko jeho bydliska. Navrhoval, aby sa uplatnila zásada prevencie a aby boli nariadené opatrenia smerujúce k zníženiu miery vystavenia jeho bydliska tomuto žiareniu.

4 Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden je obecnou komisiou poverenou dohľadom v oblasti ochrany životného prostredia a zdravia v dotknutej obci, ktorej poslaním je prijímať nevyhnutné opatrenia na nápravu. V tejto súvislosti je najmä povinná vykonávať dohľad nad základňovými stanicami bezdrôtových telekomunikácií a prenosu dát.

5 § 9 kapitoly 26 zákona 1998:808, zákonníka životného prostredia [miljöbalken (1998:808)], zveruje takým obecným komisiám, akou je Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden, právomoc ukladať prevádzkovateľom príkazy a zákazy. Podľa § 14 kapitoly 26 tohto zákona môžu byť takéto príkazy alebo zákazy sprevádzané peňažnými sankciami.

6 V zmysle § 1 kapitoly 19 uvedeného zákona možno proti rozhodnutiam uvedených obecných komisií podať sťažnosť na Länsstyrelse (krajská prefektúra), pričom proti rozhodnutiam tohto úradu je potom možné podať žalobu na Miljödomstolen (tribunál pre životné prostredie).

7 Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden vyzvala prevádzkovateľov mobilnej telefónie, ktorých základňové stanice sú inštalované blízko bydliska D. Bengtssona, aby predložili svoje pripomienky k jeho sťažnosti. V tejto súvislosti všetci títo prevádzkovatelia tvrdili, že dodržiavajú platnú právnu úpravu, keďže miera vystavenia žiareniu je nižšia než referenčné úrovne uvedené v odporúčaní 1999/519. V dôsledku

toho nepristúpili dobrovoľne k zníženiu miery neionizujúceho žiarenia na úroveň, ktorú by sťažovateľ považoval za prijateľnú.

8 V odpovedi na pripomienky uvedených prevádzkovateľov mobilnej telefónie D. Bengtsson zdôraznil, že uvedené referenčné úrovne uvádzajú len to, pri akej expozícii je účinok zahrievania vedecky preukázaný, a že vzhľadom na zásadu prevencie nemajú význam pre posúdenie iných účinkov na zdravie.

9 Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden ako orgán pre dohľad nad základňovými stanicami bezdrôtových telekomunikácií a prenosu dát musí rozhodnúť, ako reagovať na sťažnosť, ktorú podal D. Bengtsson.

10 Za týchto okolností Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„[Majú sa] vzhľadom na článok 174 ods. 2 ES referenčné úrovne elektromagnetických polí upravené odporúčaním… 1999/519… vykladať v tom zmysle, že majú byť považované za usmernenie na uplatňovanie zásady prevencie, alebo uvedená zásada dopĺňa odporúčanie 1999/519[?]“

O právomoci Súdneho dvora

11 Podľa článku 92 ods. 1 rokovacieho poriadku, ktorý je uplatniteľný na návrh na začatie prejudiciálneho konania na základe článku 103 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku, môže Súdny dvor, ak je zjavne nepríslušný rozhodnúť o návrhu alebo ak je návrh zjavne neprípustný, po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť bez ďalšieho konania odôvodneným uznesením.

12 Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden v odpovedi na žiadosť o vysvetlenie, ktorá jej bola zaslaná podľa článku 104 ods. 5 rokovacieho poriadku, tvrdí, že v rámci svojej činnosti dohľadu je správnym orgánom vykonávajúcim súdne funkcie. V tejto súvislosti spĺňa všetky kritériá stanovené judikatúrou na účely kvalifikácie ako „súdu jedného z členských štátov" v zmysle článku 234 ES. Okrem toho prejednáva spor a má rozhodnúť v konaní, ktoré má byť ukončené rozhodnutím súdnej povahy.

13 TeliaSonera Mobile Networks AB zastáva názor, že Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden nie je súdom v zmysle článku 234 ES z dôvodu, že jej úlohu spočívajúcu v dohľade nemožno považovať za výkon súdnej funkcie.

14 Tele2 Sverige AB sa domnieva, že rozhodovacia činnosť Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden patrí do výkonnej funkcie a nemožno ju považovať za súdnu činnosť. Okrem toho neexistuje nijaký spor medzi účastníkmi konania, ako ich označil vnútroštátny orgán.

15 Česká vláda uvádza, že Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden nie je súčasťou súdnej moci príslušného členského štátu. Vzhľadom na to, že proti jej rozhodnutiam je možné podať opravný prostriedok na Länsstyrelse a že v prípade kvázisúdneho orgánu je potrebné prísnejšie uplatniť kritériá stanovené judikatúrou, najmä pokiaľ ide o požiadavku nezávislosti, uvedený orgán nie je súdom v zmysle článku 234 ES.

16 Francúzska vláda má pochybnosť o tom, či Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden môže byť kvalifikovaná ako súd v zmysle článku 234 ES.

17 Komisia Európskych spoločenstiev tvrdí, že Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden môže ako orgán dohľadu ukladať prevádzkovateľom mobilnej telefónie príkazy, čo predstavuje výkon správnej funkcie. Vzhľadom na to neprejednáva spor a jej úlohou nie je rozhodnúť v rámci konania, ktoré má byť ukončené rozhodnutím súdnej povahy. Okrem toho, keďže obecná rada môže v súlade s § 10a kapitoly 4 zákona o obciach 1991:900 [kommunallagen (1991:900)] odvolať všetkých členov tohto výboru, ak politická väčšina tejto rady už nezodpovedá politickej väčšine v rámci uvedenej komisie, alebo v prípade zmeny v organizácii tejto komisie, nie je splnená požiadavka nezávislosti vnútroštátneho orgánu.

18 Podľa ustálenej judikatúry z článku 234 ES vyplýva, že vnútroštátne súdy sa môžu obrátiť na Súdny dvor, iba ak ide o prebiehajúce konanie, ktoré prejednávajú, a ak majú rozhodnúť v rámci konania, ktoré sa má ukončiť rozhodnutím súdnej povahy (pozri najmä uznesenie z 18. júna 1980, Borker, 138/80, Zb. s. 1975, bod 4; rozsudky z 31. mája 2005, Syfait a i., C-53/03, Zb. s. I-4609, bod 29, ako aj z 25. júna 2009, Roda Golf & Beach Resort, C-14/08, Zb. s. I-5439, bod 34).

19 Ak teda vnútroštátny orgán koná ako správny orgán bez toho, aby bol súčasne príslušný na vyriešenie sporu v zmysle judikatúry Súdneho dvora, nemôže byť považovaný za orgán vykonávajúci súdnu funkciu (pozri najmä rozsudky z 19. októbra 1995, Job Centre, C-111/94, Zb. s. I-3361, bod 11; z 15. januára 2002, Lutz a i., C-182/00, Zb. s. I-547, bod 14, ako aj Roda Golf & Beach Resort, už citovaný, bod 35).

20 V prejednávanom prípade treba konštatovať, že v kontexte sťažnosti, ktorú podal D. Bengtsson, vykonáva Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden funkcie správnej povahy.

21 Po prvé je totiž zrejmé, že táto obecná komisia je poverená dohľadom v oblasti ochrany životného prostredia a zdravia a jej poslaním je prijímať nevyhnutné opatrenia na nápravu.

22 Po druhé z vnútroštátneho rozhodnutia a pripomienok predložených Súdnemu dvoru vôbec nevyplýva, že by situácia D. Bengtssona viedla predtým, ako sa Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden obrátila na Súdny dvor, k rozhodnutiu, proti ktorému by bolo na túto komisiu podané odvolanie. Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden je teda prvým orgánom, ktorý prejednáva žiadosť o zníženie miery neionizujúceho žiarenia vyžarovaného základňovými stanicami inštalovanými blízko bydliska D. Bengtssona (pozri analogicky najmä uznesenia z 10. júla 2001, HSB-Wohnbau, C-86/00, Zb. s. I-5353, bod 15; z 22. januára 2002, Holto, C-447/00, Zb. s. I-735, bod 21, ako aj z 12. januára 2010, Amiraike Berlin, C-497/08, Zb. s. I-101, bod 20).

23 V dôsledku toho v kontexte, ktorý viedol k podaniu tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania, úlohou Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden nie je preskúmať zákonnosť rozhodnutia. Jej poslanie spočíva v zaujatí prvého stanoviska k sťažnosti účastníka správneho konania. Vzhľadom na tieto skutočnosti jej úlohou

nie je vyriešiť spor v zmysle judikatúry Súdneho dvora (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. novembra 1998, Victoria Film, C-134/97, Zb. s. I-7023, body 16 a 18).

24 Toto konštatovanie nespochybňuje skutočnosť, že dotknuté fyzické alebo právnické osoby môžu na Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden predložiť pripomienky, keďže takáto možnosť nemá vplyv na charakter vykonávanej činnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. júna 2001, Salzmann, C-178/99, Zb. s. I-4421, bod 18).

25 Z toho vyplýva, že v rámci preskúmania sťažnosti, ktorú D. Bengtsson podal na Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden, vykonáva tento orgán činnosť správneho orgánu bez toho, aby súčasne rozhodoval o spore v zmysle judikatúry Súdneho dvora, z čoho vyplýva, že nevykonáva súdnu funkciu.

26 V dôsledku toho je potrebné uplatniť článok 92 ods. 1 a článok 103 ods. 1 rokovacieho poriadku a konštatovať, že Súdny dvor zjavne nemá právomoc rozhodnúť o otázke, ktorú položila Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden.

O trovách

27 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k D. Bengtssonovi incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred

Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden, o trovách konania rozhodne tento orgán. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami D. Bengtssona, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) nariadil:

Súdny dvor Európskej únie zjavne nemá právomoc odpovedať na otázku, ktorú položila Mora kommun, Miljö-och hälsoskyddsnämnden (Švédsko) rozhodnutím z 2. júna 2009.

Podpisy